

År 2003 eller en
midsommarnattsdröm i
Södertelge eller
Pelle Panks stora
fl...

Lindholm, Valdemar,

81 F a Br.

National Library
of Sweden

PERSONER:

I första tablån.

Pelle Pank.	Ungkarl och slarf.
Drottning Ragnhild.	Spöke. (Hvaraf sig Södertelge berömma får).
Urd	Nornor.
Skuld	
Verdandi	Tärnor (i drottning Ragnhilds följe).
Anna	
Lisa	
Stina	
Elsa	

Första tablån.

Scenen ett ungarlsrum. Till höger dörr. Vid dörren en mindre byrå. I fonden skrifbord mellan två fönster. Till vänster en uppbyggad järnsäng.

Vid ridåns uppgång är scenen halfmörk

Pelle Pank. (Utanför. Se så, nu är jag hemma hos mej, bror Petterkvist. Adjö med dig, och ta (hick) hack för hjälpen. Go- hick- ho- natt med dej, nattsuddare! (Kommer in men stannar i dörren och vänder sig utåt.) Och trilla inte utför trapporna... (Buller hörs utifrån.) Ja — sa' ja dej inte, att du skulle trilla utför trapporna! Hick, de' vill säga — att du inte .. (Kommer in och stänger dörren.) Det var katten, hvad här var mörkt. Mörkt som i grafven eller som ett stadsfullmäktigebeslut i Tälge. (Hick.) Jag tror att jag gör som Wetterström — begär upplysning. (Famlar efter tändstickor — stöter ner vattenkaraffinen). Se så där ja, ytterligare svårigheter i vattenfrågan! Dom säger ju i stadsfullmäktige, att vårt vattenledningsvatten är så bra att släcka åf med — men hur skall jag bära mig åt. Här måtte bli en riktig eldsvåda i min hals i natt — om inte Lohman eller Wiberg förbarmar sig öfver mig. (Finner tändstickorna). Varde ljus, sa' Lars Hjärta då han anlade stearinfabriken. (Ställer sig med ljuset framför spegeln).

Hör du, min käre vän Pe- hick- helle! Jag tror bestämdt att du inte är rick- hick- tigt ny-hyck-hickter i afton. Men det gör detsamma — du kan alltid skylla på din fosterlandskärlek — din glödande foster-hick-landskärlek ferstårru, som tvingar dej att offra allt för fosterlande'.

Kuplett I.

Mel. Makedille . . .

Där kommer på gatan en ragglande
man

Makedille makedulle makedej.

Med nöd han på fötterna hålla sig
kan

Makedille etc.

Men han skäms ej ändå
utan lallar som så,

Makedille etc.

Det här gör jag bara för mitt fäder-
nesland

Madedille makedulle makedej.

Ty Krusebjörn har sina konstiga
hyss

Makedille makedulle makedej.

han skrämmer oss för busen, för ko-
sack och för ryss.

Madedille etc.

Och om pengar han ber,

bara mer, mer och mer

makedille makedulle makedej,

ty vi måste ha kanoner och sablar
och gevär

makedille makedulle makedej.

Vi måste ha löjtnanter, som pojkar
kunna klå.

makedille makedulle makedej.

Vi måste ha ryttmästare som stjåla
ved också,

makedille makedulle makedej.

Och vår tryckfrihetslag

är så bräcklig och svag

makedille makedulle makedej.

att *majorer* vi behöfva, som hålla
den i lag.

Makedille, makedulle mahedej.

(Sätter sig på sängkanten). Ja, det är en sorglig tid vi leva
i för resten. Undrar hur det här kommer att gå! Får se, den
som lever — om hundra år. (Gäspar). Nej, jag tror jag går
och knyter mig. (Lägger sig oafklädd på sängen mumlrande halft
i sömn.) Ja — om hundra år — Vid Sancta Ragnhild — det
vore inte så dumt att få se hur den goda staden Södertelge tar
sig ut — om hundra år. (Det blir skumt. Fondväggen öppnas
och in kommer)

Men löjtnanter kosta schaber och
kaptenerna också,

makedille makedulle makedej,

och majorer och öfverstar just ej
för hackor gå,

makedille makedulle makedej.

Därför fordras det skatt

uppå hund och på katt

makedille makedulle makedej,

Och skatt uppgå allting som man
kan få i fatt,

makedille makedulle makedej.

Nu skattar man för socker, för mjöl
och gryn och malt,

makedille makedulle makedej,

för kaffe, för cikoria, för sill och
flask och salt,

makedille makedulle makedej.

För att ungarlar klå

så till sist fann man på

makedille makedulle makedej,

att gifva oss punsch-skatt och sprit
skatt också

makedille makedulle makedej.

Nu sitter konung Oscar i Stockholm
på sitt slott,

makedille makedulle makedej

och rundt omkring står folket och
hickar och »mår godt»

makedille makedulle makedej

»Lite glad» är en hvar

ty man har ju »försvar»

makedille makedulle makedej.

Men jag undrar ändå om ej »flugan»
sist oss tar

makedille makedulle makedej.

S:t Ragnhild. (Åtföljd af sina tärnor i nunnedräcker.) Hvem var det, som åkallade mig?

Pelle P. (sätter sig upp). Hva' sa' madam? Det har icke katten ropat på några gamla käringar.

S:t Ragnhild. (Vred). Gamla käringar!! (Till sina följeslagerskor.) Hörde ni hvad han sade: Gamla käringar! Det måste straffas — straffas grymt.

Tärnorna. (I kör). Ja — straffas grymt!

Pelle P. Hvad är det här för dumheter (försöker springa upp, men hindras af *S:t Ragnhild*, som genom ett lätt slag med sin trollstaf beröfvar honom förmågan att röra sig).

S:t Ragnhild. Nej, förmätne, förblif orörlig till dess du stått inför nornornas domstol. Jag skall lära dig att kalla helgon för gamla käringar!

Tärnorna. Ja vi ska' lära dej

Pelle P. (för sig). Hur — ja en del af lärarinnorna se bra ut — nu är nog en viss lärare inte långt borta... (högt). Nå hvem är ni då, min nådiga, som tycks ha en sådan förunderlig makt?

S:t Ragnhild. Jaså — ni känner inte igen mig! Och ändå är jag er stads grundläggare ..

Pelle P. Grundläggare! Inte äro fruntimmer grundläggare — de som aldrig kunna vara grundliga. Murarsmäcka menar ni väl. Det vill säga ni har arbetat på Gustafssons bygge. Tjenare sa' Krusen. Men tänk om Wærnmark får reda på, att murarsmäckor löpa omkring i ungarlsrum på det här viset den här tiden! Då blefve det lagom behagligt — och därför är det bäst ni taltar er i väg. Jag tänker för öfrigt ingenting grundlägga — så jag har inget arbete åt er. Kila ni tillbaka till Gustafsson och tala väl med honom, så bygger han nog ett hus till. Eller tala med drätselkammarens ordförande, att han reserverar en plats åt er vid stans badhusbyggnad.

S:t Ragnhild. Tyst förmätne! Jag är drottning Ragnhild, Telge stads fundatrix.

Anna. Jaha, det är hon — och vi äro hennes tärnor. Har du inte läst hur det står på tafan i Rådhusalen:

»Här har jag fagert grönskat
långt mer än surend är...

Pelle P. Ja, men i så fall tycker jag att ni kunde låta bli att gå här och spöka. Inte rår jag väl för att ni gjorde en dumhet för tusen år sen.

Tärnorna (i korus). Han hädar! Han hädar!

S:t Ragnhild: Därför skall ock hans straff bli svårt. — Om vi skulle utnämna honom till stadsfullmäktiges sekreterare?

Pelle P. (På knä.) Nåd! Nåd!

Anna: Heliga S:t Ragnhild! Betänk dock, att mannen än är ung — att han ännu kan räddas — att han måhända ännu äger möjligheter här i världen. Straffet är för hårdt.

S:t Ragnhild: Ja, jag medger, att det var något för svårt. — Om han skulle få bli drätselkammarens ordförande?

Pelle P. Nåd! Nåd!

Lisa: Jag anser, att karlen för att utstå detta straff saknar nödig *Kraft!*

Pelle P. Ja, ack ja — och tänk på hvad drätselkammaren skulle bli kraftlös sedan!

Stina: Men dom har ju Lut-man — och lut är väl kraftigt så det förslår.

S:t Ragnhild: Nåväl låtom oss kalla på normorna och må de fälla domen. (Går fram och för Pelle midt ut på golfvet).

Tärnorna sluta ring omkring och kasta utaf sig sina kåpor, visande sig vara vackra feer. S:t Ragnhild blir feernas drottning.

S:t Ragnhild: Träden fram I ödets gudinnor Urd, Skuld, Verdandi.

Det åskar och blixtrar. Fonden öppnar sig och in träda normorna under det att S:t Ragnhild och hennes tärnor bilda häck. Pelle har dragit sig nedåt scenen.

Pelle P. (för sig). Jo, det här börjar på att bli trefligt!

Urd (deklamerar högtidligt):

Jag nämnes Urd, den gångna tidens norna
 min makt sig sträcker till de gångna tider
 då Tor och Oden, Frej och andra åsar
 i fridens ålder lefde uti Asgård,
 då vishetskällans dolda, ljuftva safter
 jag satts att vakta vid Yggdrasils rötter.
 Jag kallats hit att döma, för ett felsteg
 begått i öfvermod utaf en yngling.
 Nåväl, min röst jag lägger ned — må andra
 som ungdomsblodet bättre känna, dömma.

Pelle P. Nå Gud ske löf för det då. Det var en hugglig gumma!

Skuld.

— Jag nämnes Skuld — du känner nog det namnet
om ej precis du därför håller af det.
Jag är den norna, som för ögonblicket,
för stunden som nu är styr mänskobarnens öde.
Ett nu är flyktigt. — Därför jag ej dömmar
ty nästa stund, då straffet skulle utstås
behärskar icke jag — det är Verdandis.

Verdandi.

Och jag är framtidens ljusa herskinna
Verdandi — ljus och löfte rik som våren.
Och hopp och ungdom äro mina undersåtar.
Jag kallats hit att döma. Och jag dömmar,
ty äfven domens norna kan jag kallas.
Du smådat S:ta Ragnhild — må du därför
med henne hundra år framåt i tiden flyttas
och när 2003 års sorg och fröjd du smakat
på nytt du vände åter till vår nutid.

Nornorna gå.

Pelle Pank. Brr sa' Kasper! Jag kommer att bli antik på
det här sättet. 2003 sa' hon — usch hva' jag tycker jag skall
se ut innan jag kommer tillbaka.

Tävnorna börja dansa rundt kring P. i olika belysning.
(Musik).

Pelle P. Nej — nu börjar det gå rundt i hufvudet på mig. . .

Drott. Ragnhild. Rör vid honom med sitt trollspö. Han
faller ned som död.) Sof — sof — och vakna — 2003.

Kör och balett af drottningen och hennes tärnor:

Kuplett II.

(Mel. Valsen ur Lergöken).

Somna och sof uti hundra långa år.
Inte en enda minut du vakna får.
Sof så godt som om Gripem du nyligt läst
eller du hört en dålig präst.
Vakna — ja vakna är tvåtusentre
då skall du få se
hur farligt det kan vara att kvinnor öknamn ge.
Hastigt ile nu tidens ström,
glöm, glöm — o, glöm!
Glöm att du drömmar en midsommardröm.

(Grupp af St Ragnhild som sträcker sin trollstaf öfver den
sofvande Pelle och hennes tärnor, som omgifva honom på båda
sidor).

Musik under det ridån går ned.

Andra tablån.

PERSONER:

Pelle Pank.
Drottning Ragnhild.
En kringelgumma.
Ett lik, som tittar.
Två sämsa.
Två osämsa.
En promenerande.
Jungfrun.
En poliskonstapel.
En bekant.
Kringlorna 1—5.

Folk och få, gubbar gummor. Ynglingar
och barn och tjänstefolk; goda och trogna
grannar, god och tjänlig väderlek m. m. m. m.

Obs! I andra tablån dansas **Kringelbaletten!**

Andra tablån.

I badhusparken. Badanstalten uppförd i fonden. I midten af scenen en staty midt framför badanstalten. Mycket folk af båda könen. En talarestol skymtar till höger. Talaren har just slutat ett tal. Man hör blott de sista orden:

Och därför ett fyrfaldigt lesee för denne store man, hvars staty vi i dag haft den stora gädjen att inviga. Lesee han!

(Hurrarop. Folket håller sig i fonden promenerande förbi fram och tillbaka).

Pete Pank. Om jag kunde begripa det här! Jag tyckte så säkert att jag gått hem och lagt mig och låg där i allsköns oskuld och drömde om vackra flickor och gamla käringar och Skuld och jag vet inte hvad. Jo — Skuld — att det var något sännt med, det kommer jag ihåg. . . Men så vaknade jag här ute i badhusparken. Och när jag skulle gå in på badhotellet för att få en kognak frågade kyparen om jag var sjuk. Nej då, sa' jag. Nå, men hur kan herrn komma och begära medicin utan att vara sjuk? frågade kyparn. — Det har inte katten begärt någon medicin sa' jag — jag har begärt kognak. Ja — sa' kyparn igen — kognak är medicin och enligt kongl. förordningen den 15 juli 1973 få spritdrycker ej utlämnas annat än efter doktorsordination. Nåväl — jag finner mig i mitt öde — går ut igen och finner en massa folk samladt här — och badhuset är färdigbyggt — jag undrar just hvem som släppt till kofvan till det, jag. Och underliga människor tyckas här vara — ingen enda som jag känner igen. Jo — gudskelof — där är en kringelgumma. (Ropar och vinkar.) Hitåt.

Kringelgumman. (In med en korg på armen). Ska' herrn ha kringlor — fina kringlor, rara kringlor, granna kringlor — 25 öre påsen.

Pelle P. Hör nu kan gumman säga mig hvarför här är så mycket folk i parken i dag. Det syns, som det voro någon folkfest eller något sådant.

Kringelgumman. Hå kors, vet inte herrn det! Då måtte herrn inte ha varit i stan många dagar.

Pelle P. Jo — för all del — jag har varit här sedan 1891 då jag kom hit med min pappa, som var kryddhandlare på Söder, men då drog sig tillbaka från affärerna...

Kringelgumman. Ja nu ljög då herrn så det passade precis —

Pelle P. Ljög jag — tror inte lilla madam, att min far var kryddkrafare. — Ser jag verkligen så nobel ut. (Kråmar sig). Åhja — det förstas — min mor var af adlig ätt, född Sparföök med två ö, tillhörande adliga ätten nr 379672, Sparföök till Sparfdala. — Jaså det syns ändå mitt adliga blod. Jojo.

Kringelgumman. Nej för all del, min fine herre, det var inte så jag menade — jag tviflar ingalunda på att herrns far var kryddkrafare eller gatsopare eller lumpsamlare — det äro ju alla adelsmän nu för tiden — men hvad jag menade herrn ljög så var det med årtalet — 1891. — Har man hört på maken — 1891 ha ha ha...

Pelle P. Är ni galeu människa! Hvarför skrattar ni åt det?

Kringelgumman. Jo — ni vill väl inte på allvar påstå, att ni är ethundratolf år gammal?

Pelle P. Hundratolf år! Hvad i alla dagar menar ni? (Slår sig för pannan). Ack ja — nu kommer jag ibåg — drottning Ragnhild — nornorna — alltihop! Och jag som trodde det var en dröm alltsammans. Jaså — så här ser Södertelge ut år 2003!

Kringelgumman. Ja så ser det ut. Ska' herrn köpa kringlor — 25 öre påsen?

Pelle P. Dra åt skogen med era kringlor, gamla trollpacka.

Kringelgumman. Jaja, vänta ni, kära herre, ni skall allt få se på annat. Ni kommer att önska mig tillbaka — när jag gått. (går, ropande kringlor).

Pelle P. En sån gammal skråpruk till käring! Hvem var det hon liknade nu igen. — Ah — nu har jag kanske gjort mig en gubbe igen. Det var bestämdt det spöket drottning Ragnhild, som roat sig med att kläda ut sig och — nej inte kläda ut sig — det är ju naturligt att Södertelge grundläggerska var en kringelgumma. Det är bäst att jag ropar tillbaka käringen och köper för en tjugufem-öring kringlor af henne, för att blidka henne en smula. (Ropar utåt). Kringlor här åt!

Kringlorna 1, 2, 3, 4 och 5 dansa in. (P. drar sig åt sidan).

Kuplett III.

(Mel. ur »Solstrålen».)

Vi äro Telge kringlor af Grewes-
møhls patent
och att vi äro goda, det är af gam-
malt känt.
Ej bättre kringlor finnas i hela Sve-
riges land
än dem man får i Telge just vid
kanalens strand
— I Saltskog ock vi plåga af gum-
mor bjudas ut
— för blott en en kvarts riksdaler
du får en väldig strut.

Kör:

Köpen alla kringlor rara,
så läckra kringlor små
För femti öre bara
du kan två påsar få
Kom, kom, så får du smaka
— men bara lite' grand —
Det är konst att kringlor baka,
det lyckas blott ibland.

Hvar Södertelgetärna är som en
kringla rar.
Hon önskar, ack så gärna, att tjusa
till hvar karl —
Hon har så röda läppar och ögon
himmelsblå,
hon har så vek en midja — och föt-
ter, ack så små.
Som kringlan är hon söter och mjuk
och god och rund
och när man henne möter, så blir
man kär på stund.
Hur lyckligt, få till maka en af oss
kringlor små
— vill du bli riktigt lycklig så kan
du taga två.

Kör:

Vi äro kringlor rara,
vi äro kringlor små
Den allra bästa vara
man kan i Telge få
Kom kom, så får du smaka
— men bara lite' grand
Det är konst att kringlor baka
— det lyckas blott ibland.

Pelle P. (springer fram och vill ta en »Kringla» om lifvet).
Jag köper hela bundten -- för 25 öre påsen. (Utåt åskådarne:)
Tro inte att jag vitsar på scen.

Kringlorna (fly undan). Nej — ta hällre hela *korgen* gra-
tis! (Ut.)

Pelle P. Det här vill jag då säga var konstifikt. Nog har
jag sett att kringlorna gått bra vid järnvägsstationen och båtarna,
men aldrig har jag sett dom springa på det där viset. (Går
fram och tittar på monumentet). Undrar hvad det här är för
storpamp som har blifvit förevigad. Jag tycker nästan att an-
siktet förefaller mig bekant. (Går fram till en promenerande och
frågar med hatten i hand): Ursäkta! Kan herrn säga mig öfver
hvem den här statyn är rest?

Den promenerande. Den store och märklige man, hvars staty
i dag rests här är den för 100 år sedan i denna stad så välbe-
kante senatoren m. m. Bokberg, känd för sina frisinnaade tänke-
sätt och sin stora popularitet bland arbetarna. Som senator kom
han att tänka på, att arbetarnes magar ej tålde för mycket mjöl-
mat. Af omtanke för arbetarnes väl arbetade han därför på ge-
nomförandet af en lag, enligt hvilken mjölet skulle bli 6.50 dyrare

pr 100 kg. och arbetarne på så sätt hindras från att förstöra sina magar med mjölmät. Som han själf vid lagens genomförande hade några tusen säckar mjöl inne blef han härigenom än rikare än förr och naturligtvis än mäktigare, förståndigare, etc. Och i dag är det Södertelge arbetarekommun, som rest den märklige mannens staty. Ty hade inte han varit, hade Södertelge arbetare för 100 år se'n kanske blifvit feta och olustiga och otrefliga och omöjliga på alla vis och sätt i stället för att de nu blefvo pigga och duktiga. Svält stärker intelligensen. Därför — Lefve Ekda — nej, Bokberg var det. Hurra — (Går ut.)

Pelle P. Ja det är som jag säger — märkvärdiga äro de ting, som hända och ske. Ingenting kan man känna igen — allt är förändradt. Det vore i alla fall bra roligt att se ett bekant ansikte från den tid då jag var ung.

Ett lik, som tittar (in). Kanske herrn kommer ihåg mej? Jag är mej lik fastän jag är lik — ett lik som tittar för resten. Och jag kommer aldrig ur fläcken, om jag än får lefva hundra år till.

Pelle P. (går närmare och stafvar på pappersrullen). Södertelge stads vattenledningsfråga . . . Ja kunde jag inte ge mig kat-ten på det! Det var en sorglig hisoria.

En lik som tittar (suckar). Ja det var en sorglig historia

Kuplett IV.

Mel. ur Solstrålen.

I Södertelge stad
man vetat ställa så
att hvar och en blir glad
om han kan vatten få.
Ty vatten sällsynt är
i alla högsta grad
och därför sjunga plår
man i vår goda stad:

Kör.

Vi tåga till Thorekälla,
där friskaste flöden välla
Vi tåga alla dit uti en klump
och dricka vatten ur herr Gottfriedz
pump.

En gång för länge sen
man hoppades uppå
att vattenledningen
vi snart skull färdig få.
Men hoppet, tro det ej
— fastän det lyser grönt
det lätt bedrager dej
det ha vi nogsaamt rönt.

Kör.

Vi ropade: Ja för katten
vi *måste* ha drickbart vatten!
Men stadsfullmäktige som i en klump
sa: Vatten får ni ej förutan *pump.*

Ifall du ungarl är
ja, kanske också gift
det stundom hända plår
att du går ut på vift.
Trots punsch- och spritskatt kan
det stundom hända så
att du dig »mosig» fann
när du skall hemåt gå.

Kör.

Sen vaknar du frampå natten
och törstar och vill ha vatten.
— Släck törsten, om du kan, med
kaffesump,
ty vatten får du ej förutan *pump.*

Pelle P. Det var förfärligt sorgligt — sannerligen tror jag inte jag börjar lipa med. Det riktigt vattnas i ögonen på mej — nej usch då det är syndigt att tala så — här i den här stan får ingenting vattnat — inte ens gatorna före torgdags . . .

En bekant. Torgdags — torgdags sa' herrn. Tala inte om torg för mej, får då blir jag arg. Tala inte om'et säger jag. Kan herr tänka sig hvad som hände mej — tvi vale sänt elände. (Kastar korgen åt sidan.)

Kuplett V.

Jag satt så glad på Telge torg,
På Telge torg
med bästa bondsmör uti min korg
— så glad i hägen och utan sorg.
Jag tänkte göra affärer.

Helt hastigt samlades rundtomkring
ja rundtörking,
af fruar, jungfrur en väldig ring.
»Man får, för pågarna ingenting!»
»Bevar oss väl! En och nitti!»

Där sträcks en hand, som är lindrigt ren
ja lindrigt ren
och tar af profbit, som ej är klen:
Usch — smöret smakar ju fotogen.
Det får väl bli en och ätti?

Där sträcks i smöret en finger grof,
ja — ganska grof.
och tar af smöret ett hekto prof.
»Jag har af smör inte just behof —
men — säljs det för en och sjutti?»

Man kan ju knappast s'g tränga dit
sig tränga dit.
det luktar nästan — hm — ända hit.
»Jag ville ha mig en kilobit
men jag ger högst en och sexti.

Bevars, hvad smöret är fasligt salt,
så fasligt salt
Och kort och färglost och hårdt som
palt
—hur ska'l madam hinna sälja allt
om hon ej tar — en och femti.

Nej se, hvad smöret ser sjaskigt ut
ser sjaskigt ut.
Är det ett kilo. Det var då slut!
Ja, ser man på! Det står inte ut.
Där fattas minst ett par hekto.

Jag kommer nu ifrån Telge torg
från Telge torg.
Jag kommer tyst med min tomma
korg,
men gråter nästan af harm och sorg
att jag ej själf åt upp smöret

Pelle P. Ja, det är verkligen bara sorgligheter man får höra. Man mister rakt humöret.

Jungfrun. Nej — det skall då herrn inte göra. För godt humör — se det är susen af allt.

Kuplett VI.

Originalmel. af Sina Malmström.

Vårt lif an mulet är
och än det är rätt soligt.
Än fyllt utaf beövar
och ibland är det riktigt roligt.
Jag kan ej förstå
hvarför man skall trumpen gå
om ej lyckan ler
på en ständigt ner;
ty om lifvet än syns trist
hva' ska' man sörja för
ej ett dugg det gör
om man blott har godt humör.

Ja i alla lifvets skiften fordras
godt humör,
Ja ett godt humör — ett godt
humör.
Det finns ingenting, som man be-
höfver rygga för
om man blott har godt humör.

Vill man bli stadsfullmäktig i
den goda hufvudstaden
fordras där väl att bli
lite' puffad för i bladen.
Men — man kan bli vald ändå
— om man blott förstår sig på
lite' oskyldigt skämt — ja —
då lyckas det jämt.
Titta blott på Wallenberg!
Han föll igenom, men

på Östermalm han sen
med glans gick in igen
För att bli stadsfullmäktig fordras
godt humör
och ett godt gehör
hos hvar bankdirektör
Både Andersson och Pettersson
och Lundström bör
sig skaffa ett godt humör.

Det sägs — i Klara månens sken
man svärmat förr så gärna
Gå ej i timma sen
åt det hållet med en tärna!
Kommer du dit en kväll
vips räkar du ut för Strandell.
Han går jämt på lur
vid hvar jungfrubur
sedan Victor Larsson rest.
Hvad en stad är säll
där som hvart hotell
inspekteras af Strandell
— Men — den prästen måtte inte
ha ett godt humör.
Inget godt humör — nej inget
godt humör.
Jag tror nästan att den prästen
med det första bör
sig skaffa ett bättre humör.

Pelle P. Ursäkta lilla fröken — kanske jag får göra sällskap?
Jungfrun. Det skulle herrn gärna fått göra, om jag inte
redan vore upptagen.

Pelle P. Men fröken kan ju ringa på när det blir ledigt.
Jungfrun. Ja — det kan jag göra — eller också kan herrn
ringa på till mej — där borta komma både Riks och Allmänna.
(Går.)

Pelle P. Ja sannerligen.

Teå samsa (Riks och Allmänna komma in).

Kuplett VII.

Mel.: Men vänta mig...

Vi äro säta vänner två,
 som ni kan skåda här.
 Vi ständigt till hvarandra »trä»
 i oskuldsfullt begär.
 Förut man gett millioner mång
 att oss förenta si
 — men allting har en öfvergång.
 — det hade äfven vi.

Med hundra linier och band
 vi fastes med hvarann
 och folk i staden som på land
 fröjd i vår vänskap fann.

Men jordisk fröjd blir sällan lång
 det måste erkändt bli
 och allting har en öfvergång
 — fast det ha inte vi.

Allt var så fridfullt, lugnt och bra
 och lätt det öfvergicks
 från Riks direkt till Allmänna
 — från Allmänna till Riks.
 Men första juni blef där stopp
 — då roptes på en gång:
 Nu får ni genast sluta opp
 med all slags öfvergång.

Riks. Och så tog Cedergren och kongl. Telegrafstyrelsen en stor sax — hvardera — och ritsch ratsch var ledningen afklippt. Nåja. För Cedergren kan det väl gå an, men fråga är om det duger för en kunglig styrelse att ej ta någon ledning af allmänna — meningen.

Båda. Vi äro icke vänner mer —
 Vi föra krig pr tråd.

Riks. Och vet, att *aldrig* jag mig ger.

Allm. Och jag ber ej om nåd.

Båda. Om striden således blir lång
 så finnen er däri.

Ty allting har en öfvergång
 — fast det ha inte vi.

(Springa ut.)

Pelle P. Jo de där, de va' goda de — ha de hållit på så där i hundra år, då tycker jag att allmänheten skall vara nöjd. Underligt bara, att dom inte ha lärt sig att telefonera utan tråd ännu. Men kanske dom ha hittat på det också — man borde ha haft en tidning så kunde man se — för där skall det väl stå. — Jo — se där komma ju både Södertelge Tidning och Gripén.

(*Två osamsa* komma in, klädda, den ena i en klädning af Södertelge Tidnings papper, den andra i Gripéns.)

Kuplett VIII.

Mel.: Vår konung han är stor och lång.

S. Tidn. Jag heter Telge Tidning jag
 hej dingelingedong, hej dingelingedong
 och kommer ut hvarannan dag
 hej dingelinge dingelingedong.

Gripen. Stockholms läns tidning Gripen är jag
 hej dingelinge dingelingedong.
 I polemiken är jag ej svag
 hej dingelinge ding dong.

Båda. Och vi ä' samsa ibland,
 osamsa ä' vi också ibland.
 Vi gå i stan och vi gå på land.
 Hej dingelinge ding dong.

Gripen. Min läsekrets är mycket stor
 hej dingelingedong, hej dingelingedong.
 — Jag är med hvarje storpamp bror
 hej dingelinge dingelingedong.

S. Tidn. Jag är den bästa tidningen här
 hej dingelinge dingelingedong.
 Stor och solid min upplaga är
 hej dingelinge ding dong.

Båda. Och vi ä' samsa ibland,
 osamsa ä' vi också ibland
 Vi gå i stan och vi gå på land.
 Hej dingelinge ding dong.

S. Tidn. (pekar på Gripen).
 Den där — han gammal är och grå
 hej dingelingeding, hej dingelingedong,
 hur kan ni tro att den kan gå?
 Hej dingelinge dingelinge dong.

Gripen (pekar på S. Tidn.)
 Han där — han är ju ren rabulist
 hej dingelinge dingelidong,
 socialist och ren anarkist
 hej dingelinge ding dong.

Båda. Men vi ä' samsa ibland,
 osamsa ä' vi också ibland
 Vi gå i stan och vi gå på land
 hej dingelinge ding dong.

(Dansa ut. Stöta därvid omkull Pelle, som står i vägen.)

Pelle (skriker). Polis! Polis!

En konstapel. Hvad är herrn för en, som springer omkring
 och skriker? Var god och följ med till vaktkontoret.

Pelle P. Men jag har ju inte gjort något ondt.

Konstapeln. Har ni inte gastat och skrikit på en allmän
 plats?

Pelle P. Ja — men...

Konstapeln. Seså — inte resonnera, bara marschera! (Vill föra ut honom men mötes af drottning Ragnhild och hennes tärnor.)

Drottning Ragnhild (höjer sitt trolldspö).

Nej stanna! Stanna. Ej för hårdt skall straffet
den unge mannen drabba, som mig hädat.
Jag tror att redan det, som här han skådat
har satt en lagom skräck uti hans sinne.
Släpp honom — och må frisk och glad han vakna
till 1903 års lif tillbaka
och hvad han under denna timme skådat
må han det minnas som en flyktig dröm blott.

(Till tärnorna).

Men förr'n vi skiljas uti kvällens timma
så låt oss dansa uppå lätta fötter
och fröjdas samman till dess dagen bräcker
Vid ljud af strängar och af hornens jubel.

(Till åskådarna.)

Och I — I alle Södertelgeiter,
hvars gamla stam-mor jag väl kunde kallas
tag inte illa upp det skämt som öfvats
— det hela var ju en midsommardröm blott.

Tärnorna dansa och sjunga:

Här har jag fagert grönskat
långt mer än tusend år.
Af själfva Drottning Ragnhild
jag mig börömma får.
Det visa gamla skrifter
Och gamla permabref
att riksdag tio gånger
här hållen blef.

(Grupp i bengalisk befysning.)

Ridå.

KUPLITTER

till

Å R 2 0 0 3.

Visan om skatten.

Där kommer på gatan en ragglande
man
Makedille makedulle makedej.
Med nöd han på fötterna hålla sig
kan

Makedille etc.
Men han skäms ej ändå
utan lallar som så,
Makedille etc.

Det här gör jag bara för mitt fäder-
nesland

Madedille makedulle makedej.

Ty Krusebjörn här sina konstiga
hys

Makedille makedulle makedej.
han skrämmar oss för busen, för ko-
sack och för ryss.

Madedille etc.

Och om pengar han ber,
bara mer, mer och mer
makedille makedulle makedej,
ty vi måste ha kanoner och sablar
och gevär

makedille makedulle makedej.

Vi måste ha löjtnanter, som pojkar
kunna klä.

makedille makedulle makedej.

Vi måste ha ryttmästare som stjåla
ved också,

makedille makedulle makedej.

Och vår tryckfrihetslag

är så bräcklig och svag

makedille makedulle makedej,

att *majorer* vi behöfva, som hålla
den i lag.

Makedille, makedulle mahedej.

Men löjtnanter kosta schaber och
kaptenerna också,

makedille makedulle makedej,

och majorer och öfverstar just ej

för hackor gå,

makedille makedulle makedej.

Därför fordras det skatt

uppå hund och på katt

makedille makedulle makedej.

Och skatt uppgå allting som man

kan få i fatt,

makedille makedulle makedej.

Nu skattar man för socker, för mjöl
och gryn och malt,
makedille makedulle makedej,
för kaffe, för cikoria, för sill och
fläsk och salt,
makedille makedulle makedej.
För att ungarlar klå
så till sist fann man på
makedille makedulle makedej,
att gifva oss punsch-skatt och sprit-
skatt också
makedille makedulle makedej.

Nu sitter konung Oscar i Stockholm
på sitt slott,
makedille makedulle makedej
och rundt omkring står folket och
hickar och »mår godt»
makedille makedulle makedej
»Lite' glad» är en hvar
ty man har ju »försvar»
makedille makedulle makedej.
Men jag undrar ändå om ej »flugan»
sist oss tar
makedille makedulle makedej.

Kringelbaletten.

(Mel. ur »Solstrålen».)

Vi äro Telge kringlor af Grewes-
mühls patent
och att vi äro goda, det är af gam-
malt känt.
Ej bättre kringlor finnas i hela Sve-
riges land
än dem man får i Telge just vid
kanalens strand
— I Saltskog ock vi plåga af gum-
mor bjudas ut
— för blott en en kvarts riksdaler
du får en väldig strut.

Kör:

Köpen alla kringlor rara,
så läckra kringlor små
För femti öre bara
du kan två påsar få
Kom, kom, så får du smaka
— men bara lite' grand —
Det är konst att kringlor baka,
det lyckas blott ibland.

Hvar Södertelgetärna är som en
kringla rar,
Hon önskar, ack så gärna, att tjusa
till hvar karl —
Hon har så röda läppar och ögon
himmelsblå,
hon har så vek en midja — och föt-
ter, ack så små.
Som kringlan är hon söter och mjuk
och god och rund
och när du henne möter, så blir
du kär på stund.
Hur lyckligt, få till maka en af oss
kringlor små
— vill du bli riktigt lycklig så kan
du taga två.

Kör:

Vi äro kringlor rara,
vi äro kringlor små
Den allra bästa vara
man kan i Telge få
Kom kom, så får du smaka
— men bara lite' grand
Det är konst att kringlor baka
— det lyckas blott ibland.

Vattenfrågan.

Mel. ur Solstrålen.

Kör.

Vi ropade: Ja för katten
vi *måste* ha drickbart vatten!
Men stadsfullmäktige som i en klump
sa: Vatten får ni ej förutan *pump*.

Ifall du ungkarl är
ja, kanske också gift
det stundom hända plär
att du går ut på vift.
Trots punsch- och spritskatt kan
det stundom hända så
att du dig »mosig» tann
när du skall hemåt gå.

Kör.

Sen vaknar du frampå natten
och törstar och vill ha vatten.
— Släck törsten, om du kan, med
kaffesump,
ty vatten får du ej förutan *pump*.

I Södertelge stad
man vetat ställa så
att hvar och en blir glad
om han kan vatten få.
Ty vatten sällsynt är
i allra högsta grad
och därför sjunga plär
man i vår goda stad:

Kör.

Vi tåga till Thorekälla,
där friskaste floden välla
Vi tåga alla dit uti en klump
och dricka vatten ur herr Gottfriedz
pump.

En gång för länge sen
man hoppades uppå
att vattenledningen
vi skulle färdig få.
Men hoppet, tro det ej
— fastän det lyser grönt
det lätt bedrager dej
det ha vi nogsamnt rönt.

Torggummans visa.

Jag satt så glad på Telge torg,
med bästa bondsmör uti min korg
— så glad i hägen och utan sorg.
Jag tänkte göra affärer.

Helt hastigt samlades rundtomkring
af fruar, jungfrur en väldig ring.
»Man får för pängarna ingenting!»
»Bevar oss väl! En och nitti!»

Där sträcks en hand, som är lin-
drigt ren
och tar en profbit, som ej är klen:
Usch — smöret smakar ju fotogen.
Det får väl bli en och åtti?

Där sträcks i smöret en finger grof,
och tar af smöret ett hekto prof.
»Jag har af smör inte just behof —
men — säljs det för en och sjutti?»

Man kan ju knappast s g tränga dit
det luktar nästan — hm — ända hit.
»Jag ville ha mig en kilobit
men jag ger högst en och sexti.

Bevars, hvad smöret är fasligt salt.
Och kort och färglöst och hårdt som
palt
—hur skall madam hinna sälja allt
om hon ej tar — en och femti.

Nej se, hvad smøret ser sjaskigt ut
 Är det ett kilo. Det var då slut!
 Ja, ser man på! Det står inte ut.
 Där fattas minst ett par hekto.

Jag kommer nu ifrån Telge torg
 Jag kommer tyst med min tomma
 korg,
 men gråter nästan af harm och sorg
 att jag ej själf åt upp smøret

Min lille Ek.

Det finns minsann ej mycket
 så värdt att tacka för
 som det, att kunna hafva
 ett ständigt godt humör.
 För Bobrikoff man inte räds om godt
 humör man har.
 En ful affär är ej så ful om man
 den med humor tar.
 Skåda till exempel uppå Ek!
 Han, som Ettlinger så skamligt svek.
 Han som köpte *pålsen*,
 han som köpt *hotel/ sen*
 men som nu i Finland kommit har
 på knek.

För lifvets alla skiften
 en regel vill ja ge,
 Och om du den blott följer
 skall du dig lycklig se.
 För all *skandal dig tog i okt Var om*
ditt samvet öm.
 Och om du syndar, skaffa dig *aflat*
hos Waldenström.
 Skynda genast bort till P. P. W.
 han, som påfve uti Gaffe a'.
 Är du svart som natten
 tvär han dig ren som vatten,
 när affären blott *en snygg profit kan ge.*

Om det dig nå'n gång gläder
 att sköna kvinnor se
 och fästa á la Tjäder
 dans chambre separé,
 så tänk uppå din salighet och på
 mitt goda råd,
 men mins ock, *att ju större synd ju*
mycket större nåd.
 Har ni sett min lille missionär?
 Han som rysligt *svag i köttet* är,
 men är stark i trona,
 han får lifsens krona,
 därför att han vän med Bernadotte
 är.

En verkstadslockout ha vi
 som inte just är klen
 sei Bernströms snälla gossar
 ha stängt hvar enda en.
 Herr Bernström tänkt, *att svält är bra*
för folk som trilsket är.
 Men alla de, som kastats ut de tanka
 just så här:

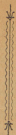
Arbetets söner! Slutet Er alla
 Till våra bröder i syd och nord
 Hör ni ej, hur mäktigt de skalla
 Ut öfver världen, befrrelsens ord.

Riks och Allmänna.

Vi äro säta vänner två,
som ni kan skåda här.
Vi ständigt till hvarandra »trä»
i oskuldsfullt begär.
Förnt man gett millioner mång
att oss förenta si
— men allting har en öfvergång.
— det hade äfven vi.

Med hundra linier och band
vi fästes med hvarann
och folk i staden som på land
fröjd i vår vänskap fann.

Mel.: Men vänta mig...

Men jordisk fröjd blir sällan lång
det måste erkänt bli
och allting har en öfvergång
— fast det ha inte vi.

Allt var så fridfullt, lugnt och bra
och lätt det öfvergicks
från Riks direkt till Allmänna
— från Allmänna till Riks.
Men första juni blef där stopp
— då roptes på en gång:
Nu får ni genast sluta opp
med all slags öfvergång.

Båda. Vi äro icke vänner mer —
Vi föra krig pr tråd.
Riks. Och vet, att *aldrig* jag mig ger.
Allm. Om jag ej ber om nåd.
Båda. Om striden således blir lång
så finnen er däri.
Ty allting har en öfvergång
— fast det ha inte vi

Två samsa.

Mel.: Vår konung han är stor och lång.

S. Tidn. Jag heter Telge Tidning jag
hej dingelinedong. hej dingelinedong
och kommer ut hvarannan dag
hej dingelinge dingelinedong.

Gripen. Stockholms läns tidning Gripen är jag
hej dingelinge dingelinedong.
I polemiken är jag ej svag
hej dingelinge ding dong.

Båda Och vi ä' samsa ibland,
osamsa ä' vi också ibland.
Vi gå i stan och vi gå på land
Hej dingelinge ding dong.

Gripen. Min läsekrets är mycket stor
 hej dingelingedong, hej dingelingedong.
 — Jag är med hvarje storpamp bror
 hej dingelinge dingelingedong.

S. Tidn. Jag är den bästa tidningen här
 hej dingelinge dingelingedong.
 Stor och solid min upplaga är
 hej dingelinge ding dong.

Båda. Och vi ä' samsa ibland,
 osamsa ä' vi också ibland
 Vi gå i stan och vi gå på land.
 Hej dingelinge ding dong.

S. Tidn (pekar på Gripen).
 Den där — han gammal är och grå
 hej dingelingeding, hej dingelingedong,
 hur kan ni tro att den kan gå?
 Hej dingelinge dingelinge dong.

Gripen (pekar på S. Tidn.)
 Han där — han är ju ren rabulist
 hej dingelinge dingelidong.
 socialist och ren anarkist
 hej dingelinge ding dong.

Båda. Men vi ä' samsa ibland,
 osamsa ä' vi också ibland
 Vi gå i stan och vi gå på land
 hej dingelinge ding dong

